

Murányi Zita

másik oldal

sosem kaptál még ilyen bókot külföldi turistától
signorita i gave you everything ordította
tíz kilométerre a híd lábától milyen jó lett
volna akkor
egy szélesebb hasáb a korlátból a piszkos sárgára
színezett villamosok csikorgó
zajából míg a délután narancssárgára festi
a király utca sarkát egyszerre hajolni ki az összes
jármű ablakán ahol a gondolat is
légkondicionált miután lefejtetted
róla a női kuncogást zsebre tenni a férfi
hangját a halászbástyánál nézni ahogy a nap néhány órát
még elidőz csipkés tornyán amikor budán egyszerre
bukfenceznek csillagos sötétségbe a kacskaringós utcák
a holdnak lendíteni kalapot megvárni ott fönt az éjszakát
amikor a legmélyebb az este
és senkinek sem hoz megnyugvást
cipelni tovább az ország
másik oldalát

7 emelet

amit kitölt a lombsuhogás
az a 7 emelet magasság a világ
izzóbban és forróbban sosem
dübörgött az elmúlás
a szél csak meglegyinti

a falakon a levelek
árnyékát ez a finom arcucsapás
borítaná föl a zöld geometriáját
dühödt szeretkezéseink
figyelik a fák s lenn a mélyben
gyökereikkel átkarolják a megváltást

Kovács Tamás Vilmos: Vázlat (részlet, papír, vegyes technika, 1996–1997)

